

hele taget i Tingene, lød et: Aah, det er saamænd ligegyldigt, det er ikke det Synspunkt der bør være det gældende, Synspunktet bør være det, at der ikke lægges for stor en Byrde paa disse Mennesker. Jeg vilde anse det for meget forstemmende ved Bedømmelsen af den danske Befolkning og den danske Lovgivningsmagts Erkendelse af, hvad det er for Forhold, der er til Stede, hvis man ikke vilde være med til at indskærpe, at der er en Pligt til at blive der, hvor ens Medborgere for Tiden siger, at man skal blive. Det eneste, denne Bestemmelse gaar ud paa, er at rette en saadan Appel til Folket ved at hæve en sædvanlig Fritagelsesgrund. Idet man hæver denne Fritagelsesgrund, udelukker man selvfølgelig ikke det Forhold, som det ærede Medlem fra Jylland (Harald Jensen) med Rette fremhævede, at Medborgere meget hyppigt og i de fleste Tilfælde, naar de ønsker et Ombud tildelt en Mand, forhandler med vedkommende og udbeder sig hans Samtykke og da, hvis han har gode Grunde for ikke at ville modtage dette Hver, heller ikke benytter sig af deres Ret til at tvinge ham. Denne Bestemmelse gaar ud paa at sige: Der er for Øjeblikket i Loven en positiv Fritagelsesgrund, som man kan paaberaabe sig som Grund til at træde tilbage, og som derfor ikke kan overvindes ved nogen Magt. Det synes mig, at en saadan Fritagelsesgrund, saaledes som Forholdene er for Tiden, ikke er berettiget, og jeg beklager, hvis virkelig det høje Ting skulde mene, at Tiden nu er til at sige: Vær saa god, gaa din Vej, hvis du ønsker det. Det er blevet sagt, at Bestemmelsen er overflødig, fordi Sogneraadsmedlemmerne og Sogneraadformændene vil blive alligevel, og i Realiteten er det muligt, at de ærede Medlemmer har Ret. Men jeg vil gøre opmærksom paa, hvad allerede det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Vejstrup) anførte, at Aarsagen til, at disse Spørgsmaal overhovedet er tagne op til Drøftelse, er, at de samvirkende Sogneraadforeningers Formand paa Foreningernes Vegne har henledt Opmærksomheden paa, at der var en saadan Tilbøjelighed til at gaa bort fra Delta-gelse i Sogneraadarbejdet, at man endog saa for at komme bort, selv i de Tilfælde, hvor man ikke havde en lovmæssig Fritagelsesret, søgte og brugte en saadan Omvej som ikke at betale Skat for derigennem at miste sin Valgbarhed og komme ud af Sogneraadet. Dette har de samvirkende Sogneraadforeningers Formand,

som sagt, henledt Opmærksomheden paa, idet han mente, det var nødvendigt at mane de Folk, som paa denne Maade vilde glide ud, til at blive paa deres Post. Dette Forhold er det, som har givet Anledning til, at hele dette Spørgsmaal er kommet op. Nede i det andet høje Ting har den samme Mand (Klaus Berntsen), der talte paa Sogneraadforeningernes Vegne, erklæret, at efter hans Overbevisning maatte man forudse, at ca. 800 Sogneraadformænd ikke vilde lade sig genvælge. Der er Vidnesbyrd mod Vidnesbyrd. Det skulde glæde mig meget, om det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (I. A. Hansen) vil faa Ret i sin Opfattelse, og det er muligt, at den Diskussion, som er ført her om dette Spørgsmaal, har kunnet modvirke i nogen Grad den Tilbøjelighed til at gaa sin Vej, som tidligere har vist sig.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Vederlag sagde det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper), at efter hans Opfattelse vilde intet Amdsraad nægte Samtykke til en af Sogneraadet tagen Beslutning i saa Henseende. Det er forebragt mig, at der foreligger Tilfælde, hvor Amdsraadet har nægtet et saadant Samtykke, og i alt Fald er det blevet fremhævet fra mange Sider, at Sogneraadene med en vis Uvillie tænkte sig at skulle bringe et saadant Forslag frem for Amdsraadet og risikere at faa Samtykket nægtet.

Naar man med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Statskassen skal refundere en Del af Udgifterne hertil eller ikke, siger, at det er betydningsløst, vil jeg dog gerne anføre, at mange af Sogneraadene ikke er særlig villige til at yde et rimeligt Honorar for det Arbejde, der gøres, og denne lille Bestemmelse skulde ogsaa indeholde en Opfordring til Sogneraadene til under disse vanskelige Forhold at tænke paa, at det er rimeligt at yde et Vederlag til Medhjælp til det store Arbejde, der kræves.

Det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Oluf Jensen) spurgte mig, om jeg ikke i Stedet for dette Forslag vilde fremsætte nogle andre og mere vidtgaaende Forslag vedrørende Tilskud fra Staten. Jeg vil gerne sige, at overhovedet at optage saadanne vidtgaaende Forslag til Overvejelse, naar man møder saa liden Tilslutning, som dette Forslag hidtil har mødt, er der ikke megen Grund til, thi det vilde formodentlig føre til endnu mindre Resultat, end dette synes at føre til. Men det vil jo vise sig, hvorledes man stiller sig over-